ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.' ΑΡΙΘ. 50

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.
Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΤΕΤΑΡΤΗ. | 13, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΛΑΕ τῆς ΚΥΠΡΟΥ !

(συνέχεια)

Ἐὰν διὰ τῆς ὁμοφώνου ἐνεργείας κυβερνωμένων καὶ κυβερνώντων ὡς εἴπομεν, ἀπαλλαχθῇ ἡ νῆσος τῆς πληρωμῆς τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου, θὰ ὠφελῆσαι φίλε λαὲ 40 ἕως 50 χιλιάδας λίρας κατ' ἔτος· φαντάσθητι δὲ ποῖα μεγάλα καλὰ δύναται νὰ σοὶ προξενήσῃ τὸ ἐτήσιον τοῦτο κέρδος, ποίαν δὲ βελτίωσιν θὰ σοὶ παρέξῃ ὑλικήν τε καὶ ἠθικὴν, διότι καὶ Γεωργικαὶ τράπεζαι δύνανται τότε εὐκόλως νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν οἱ γεωργοὶ τῶν τοκογλύφων οἵτινες πολλάκις ἀφαιροῦσι τῶν γεωργῶν καὶ οἰκίαν καὶ χωράφια, καὶ νερὰ δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἢ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς ἄρδευσιν γαιῶν εὐφόρων μὲν εἰς πολλὰ εἴδη προϊόντων, στερουμένων ὅμως ὕδατος πρὸς παραγωγὴν τοιούτων, καὶ βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καλλιεργείας τῶν διαφόρων προϊόντων δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι, καὶ πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα δύνασαι νὰ σκεφθῇς πρὸς τὴν ὑλικὴν πρόοδόν σου, δύνασαι νὰ ἐνεργήσῃς καὶ πράξῃς, καὶ ἀνώτατα δὲ ἐκπαιδευτήρια πρὸς ἠθικὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων σου δύνασαι νὰ συστήσῃς, διότι τότε θὰ ἔχῃς συνεργὸν τὸν παντοδύναμον ὁ ὁποῖος ἔτος κατ' ἔτος θὰ συσσωρεύηται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πατρίδος σου. Σκέφθητι λοιπὸν καλῶς τὰς φανερὰς ταύτας ὠφελείας σου καὶ ἀποτίναξε μακρὰν τὴν ληθαργίαν σου ταύτην, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι διὰ ζωηρᾶς ἀλλὰ παρακλητικῆς δηλώσεως καὶ ὁμοφώνου αἰτήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν σέπτὴν ἡμῶν Ἄνασσαν, κατορθωθήσεται τοῦτο.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τούτου τοῦ ὁποίου ἡ λύσις ἔσεται ριζικὴ θεραπεία πολλῶν ἐὰν μὴ ὅλων τῶν κακῶς ἐχόντων, ἀπαιτεῖ δ' ἴσως καὶ χρόνον μακρὸν, ὑπάρχει ἕτερον οὐσιωδέστατον καὶ ἀναγκαιότατον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοὺς πάντας τρεφούσης γεωργίας, τὸ περὶ συστάσεως γεωργικῆς τραπέζης, τοῦτο δὲ, νομίζομεν, πρέπει ὁμοφώνως νὰ ἀπαιτήσωσιν οἱ ἀξιότιμοι Βουλευταὶ τῆς νήσου.

Εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι οἱ πλεῖστοι γεωργοὶ δανείζονται καὶ νὰ σπείρωσι καὶ νὰ θερίσωσι καὶ νὰ ἁλωνίσωσι· τότε δὲ δύνανται νὰ τείχωσι δανειστοῦ, ὅταν ὑποσχεθῶσι διὰ γραμματίου φέροντος καὶ δευτέραν ὑπογραφὴν, τόκον ἀπὸ 18—24 τοῖς ο]ο (ὀλίγοι εἰσὶν οἱ σκληροὶ ἐκεῖνοι οἱ δανείζοντες κάτω τῶν 18 τοῖς ο]ο, ἐνῷ, εὐσπλαγχνοι δανείζοντες ἄνω τῶν 24 τοῖς ο]ο εὑρίσκονται εὐτυχῶς πολλοὶ) πρὸς δὲ νὰ παραδώσῃ αὐτῷ ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύψῃ τὸ χρέος γέννημα κατὰ 2—2½ γρόσια τοῦ κοιλοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀξίας ἣν θὰ ἔχῃ ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως. Ἕκαστον στρέμμα γῆς ἀπὸ τῆς σπορᾶς μέχρι τῆς τελειώσεως καὶ ἀποθηκεύσεως τοῦ καρποῦ χρειάζεται κατὰ μέσον ὅρον ἔξοδα 100 γρόσια, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ ἑνὸς τούτου στρέμματος θὰ ἦνε ἐν εὐτυχίαις δέκα μόλις κοιλὰ κριθῆς (λογαριάζομεν κριθὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀπόδοσις εἶνε πάντοτε μεγαλειτέρα καὶ ἐπωφελεστέρα τῆς τοῦ σίτου) ἡ ὁποία θὰ τιμᾶται, ἐν εὐτυχίαις ὡς εἴπομεν, 10 ἢ 12 γρ. ἀλλ' ἡμεῖς λογαριάζομεν ἐπὶ 12· ὥστε τὸ ἓν στρέμμα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ γεωργὸς ἐδανείσθη καὶ ἐξώδευσεν 100 γρ. θὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κριθὴν 120 γροσίων. Ἀφοῦ λοιπὸν ἑτοιμάσῃ τὸ γέννημα ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν δανειστήν του πρὶν δεκατίσῃ· παρουσιάζεται οὗτος, ἀφαιρεῖται ἡ δεκατεία, λαμβάνει τὰ 9 κοιλὰ, καὶ ἐπειδὴ ὁ χωρικὸς ἔχει νὰ δίδῃ 12½ γρόσια μὲ τὸν τόκον, καὶ πρέπει σύμφωνα πρὸς τὸ γραμμάτιόν του νὰ δώσῃ τὸ γέννημα κατὰ 2 γρ. ὀλιγώτερον ἑκάστου κοιλοῦ, μένει γρειώστης τριῶν ἀκόμη κοιλῶν, τὰ ὁποῖα συμπληροῖ ἐκ τῆς ἀποδόστεως ἄλλου στρέμματος, οὕτω δὲ ἀπέναντι 300 γροσίων τὰ ὁποῖα δανείζεται καὶ σπείρει καὶ καλλιεργεῖ 3 μόνον στρέμματα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ὁλόκληρον τὴν ἀπόδοσιν τεσσάρων στρεμμάτων καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν εὐτυχίαις. Ἰδοὺ ὁλοφάνερον τὴν ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοδάκρυτον θέσιν τοῦ τολαιπώρου γεωργοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὁσημέραι αὐξανόμενον χρέος τοῦτο ροφᾷ καὶ οἰκίαν καὶ ἀγροὺς κ.λ.

Ὅταν ὅμως ὑπάρχει Γεωργικὴ Τράπεζα παρὰ τῆς ὁποίας νὰ δανείζηται ὁ γεωργὸς πρὸς 3 ἢ 4 τοῖς ο]ο, τότε βέβαια θὰ δύνανται νὰ ἀποθηκεύῃ τὸ προϊόν του διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ ὅταν ὑπερτιμηθῇ καὶ ὄχι νὰ τὸ στερῆται ἐκ τοῦ ἁλωνίου, τοιουτοτρόπως δὲ τὰ 9 κοιλὰ ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἑνὸς στρέμματος, καὶ πρὸς 15 γρό-

σια νὰ τὰ πωλήσῃ, θὰ λάβῃ 135 γρόσια ἐξ ὧν θέλει πληρώσῃ τὸ χρέος του 105, θὰ τὸν περισσεύσουν δὲ καὶ 30 γρόσια τοὐλάχιστον ἐξ ἑκάστου στρέμματος, οὕτω δὲ βαθμηδὸν θὰ δυνηθῇ νὰ σηκώσῃ κεφαλήν, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ ὄρεξιν νὰ ἐργασθῇ καλλίτερα τὴν γῆν καὶ νὰ παραδεχθῇ καὶ νέας μεθόδους.

Προσεπάθησα λοιπὸν ὅσον ἠδυνάμην λαὲ τῆς Κύπρου νὰ σοῦ δώσω νὰ ἐννοήσῃς καὶ νὰ πεισθῇς ὅτι αἱ μεγάλαι σου πληγαὶ αἱ ὁποῖαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ γαγρεινώσωσι καὶ θὰ σοὶ προξενήσωσι τὸν θάνατον εἶνε, τὸ εἶπα τόσας φορὰς, ὁ φόρος τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἔλλειψις Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἀπέναντι τῶν δύο τούτων μεγάλων πληγῶν ὅλα τὰ ἄλλα παράπονά σου εἶνε παρωνυχίδες. Φρόντισε λοιπὸν νὰ ἀπαιτήσῃς ἐντόνως τὴν θεραπείαν σου ἀλλὼς οὐ σῴσει. Ἡ δημοσιογραφία ὅσον τῇ εἶνε δυνατὸν ἐξεπλήρωσε καὶ θὰ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκόν της.

(ἀκολουθεῖ)

Καὶ ἐν Πάφῳ καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐτελέσθη πανηγυρικῶς ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, παρόντων τοῦ τε Π. Μητροπολίτου Πάφου, τοῦ Διοικητοῦ κ. Θόμψωνος καὶ πλείστων ἄλλων, καθ' ἣν μετὰ πατριωτικωτατόν τι ᾆσμα ψαλὲν ὑπὸ τῶν μαθητῶν σπουδαῖον «περὶ ἀρετῆς καὶ συμφέροντος τοῦ ἀνθρώπου» ἀπήγγειλε λόγον ὁ εὐπαίδευτος κ. Γ. Λουλᾶς διδάσκαλος. Τὸ πλῆθος μετὰ ταῦτα διελύθη φέρων τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Πρὸς τὴν ἀξιότ. Σύνταξιν τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐν Βαρωσίοις τὴν 1. 2. 85.

Προχθὲς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν ἀξιοτίμων κυρίων καὶ πλήθους πολλοῦ λαοῦ, ἐτελέσθη πομπικῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εὐρυθεμέλῳ Σχολῇ ἐστολισμένῃ διὰ μυρσινῶν ἡ πανήγυρις τῶν γραμμάτων· καὶ ἐν πρώτοις ἐψάλη δοξολογία καὶ ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος· εἶτα ὁ εὐπαίδευτος τῆς ἐπαρχ. δικαστηρίου ἡμῶν κ. Χρ. Παπαδόπουλος ἐξεφώνησε Πανηγυρικὸν λόγον πραγματευθεὶς περὶ τοῦ γεραροῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμου λαβὼν τὴν ῥῆσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ Πλουτάρχου λέγοντος ἐν τῷ βίῳ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου «ὥσπερ οὖν οἱ ζωγράφοι τὰς ὁμοιότητας ἀπὸ τοῦ προσώπου καὶ τῶν περὶ τὴν ὄψιν εἰδῶν, οἷς ἐμφαίνεται τὸ ἦθος ἀναλαμβάνουσιν, ἐλάχιστα τῶν λοιπῶν φροντίζοντες, οὕτω ἡμῖν δοτέον εἰς τὰ τῆς ψυχῆς σημεῖα μάλλον ἐνδύεσθαι κτλ.» Προοιμιαζόμενος δὲ λίαν προσφυῶς ἔλεγεν «ἡ εὐγνωμοσύνη οὖν ἀπαιτεῖ ἵνα μνημονεύωμεν τῶν ἀρχαιοτέρων διδασκάλων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἀνυσιμώτατον τυγχάνει ἵνα προτίθεται ἡ ἀρετὴ ἐκείνων καὶ ὁ πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν ζῆλος παράδειγμα μιμήσεως τοῖς νεωτέροις καὶ ἁρμόζει ἵνα ἀπονέμηται αὐτοῖς ὁ προσήκων ἔπαινος δημοσίως.»

Ὁ μνησθεὶς λόγος ἐν γένει εἶναι σπουδαῖος καὶ ἐμβριθὴς, ἅτε γραφεὶς εἰς γλῶσσαν ὑψηλὴν καὶ καταληπτὴν μόνον παρὰ τοῖς λογίοις. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου ἐξεφώνησε καὶ ἕτερον λόγον ὁ διδάσκαλος κ. Λουκᾶς Παϊσίου περὶ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης καὶ ἐπὶ τέλους περιεστράφη εἰς τὸ περὶ συνεισφορᾶς ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τοῦ ἀνεγειρομένου παρθεναγωγείου.

Οὕτως ἐπερατώθη ἡ ἑορτὴ αὕτη καὶ οἱ πάντες ἀνεχώρησαν κομίζοντες εὐαρέστους ἀναμνήσεις.

* * *

Χάλαζα ἀρκετοῦ μεγέθους πεσοῦσα πρό τινων ἡμερῶν ἐν τοῖς πέριξ τοῦ χωρίου Λευκάρων κατέστρεψε περὶ τὰς 5 χιλιάδας ἐλαιοχαρουπόδενδρα. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πισσουρίου.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Μετὰ μεγίστης ἀπορίας ἐμάθομεν ὅτι τὰ χριστιανικὰ μέλη τοῦ ἐνταῦθα «Ἰδαρὲ» προσκληθέντα ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ὑπέγραψαν τὴν ἀποκοπὴν τοῦ κρασίου τὴν ὁποίαν τὸ κεντρικὸν Ἰδαρὲ ὥρισε καὶ ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ τοῖς δυστυχέσι χωρικοῖς τῶν οἰνοφόρων Ἐπαρχιῶν πλέον τῶν $3\frac{1}{2}$ χιλιάδων λιρῶν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν ἐρωτήσατε διὰ τῆς «Σάλπιγγος», ἀληθεύει τοῦτο ἢ οὔ;

Λεμησσῷ τὴν 1ην Φεβρουαρ. 85.

Εἷς ἐνδιαφερόμενος.

Απ. Σ. Ἀγνοοῦμεν ἂν τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἰδαρὲ Λευκωσίας τιμὴν ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑπογράψωσι καὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ τοπικοῦ Ἰδαρέ. Ἐὰν ὅμως προσεκλήθησαν πράγματι νὰ ὑπογράψωσιν ἔπεται ὅτι ἦτο ἀναγκαία ἡ ὑπογραφή των, καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπέγραψαν. Ἐν τούτοις ὑποσχόμεθα νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ πληροφορήσωμεν περὶ τούτου.

Κούζουμ Πουρουτζιή!

Παρλαμέντο, Παρλαμέντο λέγανε ἄνουγα, ἀμμὰ τὶ πρᾶμα ἦτανε δὲν ἤξερα· πρώτη φορὰ ἰγλέπω ἐκεῖ πέρα ἄ τζιανούμ τουρλοῦ, τουρλοῦ πράματα· ἰγλέπει κανεὶς Ἰγγλέζι ἀπὸ τὸ πιριντζὶ πρᾶμα τῆς Ἰγγλιτέρας, Ὀσμαννίδες χάσικο, λογιώτατο Ἰγγραίκο, ἀλασιντὰν· ἀμμὰ ἐκεῖνος Ποππᾶς ἐφένδης, ἀφερούμ, ἀφερούμ· ἄταμ τοῦτο σαφὶζ λογιώτατο· βελάκκιμ ἐφένδιμ ἔχει μέσα ἕνα πασιὴ κον τὸ μὲ φέσι φορῇ αὐτὸ ξέρει ἰγγλέζικα λέγανε ἀμμὰ τοῦτο μοιάζει τὶπ ἕνα κοτζάπασι βιλαέττι μας Κάϊσερλι Ἀϊβασίλη· τοῦτο ἄταμ δὲν ἀκούγει· ὅλο ραχατζιλίκκι κάμνει Μετζηλίση μέσα, οὔλα πράγματα ἀνάποδα καταλαβαίννει· τιοῦτο ἐρίφι ἰτταγιὰ θέλει πρέ· ἀλλὰ ἀλέμ φοβοῦμαι μὴν καὶ γείτονας του σάνιμ ἐκεῖνος κάθεται κοντά του κάμνει τέτοιος· Ἀτζαΐπικο ἄντροπο γιατὶ ἅμα μιλήσῃ ἐφένδημ οὔλο ἐγγλέζ· γελάϊ. «Τόπρα λακκουρτὶ Χακκουντὰν Κελμές». Νέϊσα ἰσπολὰ ἔτη ἐκεῖνο Πίσκοπος ἐφένδη. Οὔλο ἄντρωποι στὸν Λευκωσία ἀγαπᾶ καὶ κάμνει χάζι σὰν ἐκεῖνος μιλάη.

Λευκωσία Κάϊσερλη.

Κύριε ποῦ βκάλλεις τὴν "Σάλπιγγα".

Τζὰ μπροοὺ ἐμάσιεσουν τζαὶ μᾶς κουπάνιζες τζαὶ μᾶς (τοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν) τζαὶ τοὺς δασκάλους μας τζαὶ λαλοῦσες τὰ κουσοῦρκα κάθε νοῦ εἶπες τζαὶ ὁλία ψέματα, ἀμμὰ τὰ περίτου ἤτουν ἀλήθεια. Ἔχρμεν τζαὶ μεῖς κάμποσον φταίσιμον, ἀμμὰ τζαὶ πολλοὶ δασκάλοι περίτου· πολλοὶ δασκάλοι θαροῦν πῶς τοὺς φέρνομεν γιὰ νὰ μάθουν τὰ παιδιά μας ὁλία γράμματα μανιχὰ τζαὶ νὰ πιάσουν τὸν κόπον τους τζαὶ νὰ φύουν, τζ' ἂν τὸ κατορτώσουν τοῦτο, θαροῦν πῶς ὁ μιστὸς ἔνι χαλάλιν τους· κάμνουν δηλαδὴ σὰν τοὺς σουβατζίδες ποῦ σουβατίζουν νακκουρὶν τὸν τοῖχον ἀππέξω, γιαλλίζουν τον, τζ' ἀφίνουν των τζαὶ φεύκουν, ἀδιάφορον ἂν ὅτι ἔρτῃ ὁ σεῖμῶνας τζαὶ φυτήτῃ ἀνεμοβρόσι τζαὶ κάμῃ παοτὰ, ὁ ὕψος ἐν νὰ πτέσῃ τζαὶ τὰ νερὰ ἐν νὰ μπένουν πάλαι ἔσσω· ἄ τζαὶ τοῦ

τοι, νὰ τὰ μάθουν νὰ διαβάζουν νάκκον, τζ' ἀδιάφορον ἂν πὸ μέσα τους χορεύουν οἱ δια όλοι σὰν τοὺς ποντικοὺς μὲ στὰ χαλασμό σπιτα· ἐγὼ μὲ οὔλην μου τὴν ἀνηξευκὰν θαρῶ πῶς ὁ δάσκαλος πρέπει ν' ἀνῃ σὰν τὸν καλὸν ρεσπέρην ποῦ δὲν θέλει νὰ σπείρῃ μανιχὰ, ἀλλὰ διολίζει τζαὶ τριολίζει τζαὶ τὸ χωράφιν του, ἢ σὰν τὸν καλὸν κτίστην ποῦ δὲν θέλει νὰ κτίσῃ τοίχους μανιχὰ τζ' ἂς ἔνι τζαὶ πάνω στὰ πύτερα, ἀλλὰ τὸν κα θίσκει πάνω στὴν πέτραν, δηλαδὴ δὲν πρέ πει ὁ δάσκαλος μανιχὰ νὰ δκεβάζῃ τοὺς μαθητάδες του, ἀλλὰ νὰ καλουρκίζῃ τζαὶ τὴν καρκιὰν τζαὶ μὲ καλαῖς παραντζελ λιαῖς, ἀμμὰ τζαὶ μὲ καλὰ παραδείγματα, ἄλλης λοῆς, κρίμαν τζ' ἐκείνους τὸν κόπον τους, κρίμαν τζαὶ μᾶς τὰ ρυάλια μας· ὁ σπόρος τους πτέφτει πάνω στὴν πέτραν τὴν ξερὴν τζ' ἂν βλαστήσῃ, πάλαι ἐν νὰ ξεράνῃ· τὸ σπίτιν τους τὸ κτίζουν πάνω στὰ πύτερα τζ' ἅμα κατεβῇ ἕναν ἀρκακοῦδιν ἐν νὰ τὸ χαλάσῃ. Ἔχομεν πολλοὺς δασκάλους ποῦ ὅι μανιχὰ ἔν καλουρκίζουν ταῖς καρκιαῖς τοὺς μαθητάδες τους, ἀλλὰ τζαὶ τὰς βερα νεύκουν περίτου· ἐμεῖς λόου χάριν πιστεύκο μεν πῶς εἴμεσθην ὑποχρεωμένοι ποῦ τὸν Θεὸν νὰ πηαίννωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησιὰν, πιστεύομεν πῶς ἡ νηστείαις ἐν καλαῖς, ταῖς ἀγαπᾶ ὁ Θεὸς τζαὶ θέλομεν νὰ ταῖς κάμνω μεν, τζ' ἐτζὶ πκρατζέλλομεν τζ' εἰς τὰ παι διά μας, πολλοὶ ποῦ τοὺς δασκάλους μας μ' Ἐκκλησιὰν πατοῦν, μὲ νηστείαν ξέρουν πρὸς σκανταλισμὸν τοῦ κόσμου· πότε ἠμπο ρῶ ν' ἀγαπήσω ἕναν δάσκαλον; ὅταν ση κώνεται ποῦ τὸ πορνὸν τζαὶ πᾶ στὴν Ἐκ κλησιὰν τζ' ἐξηᾶ τζαὶ κανέναν Εὐαντζέλιον τζαὶ κανέναν Ἀπόστολον τζαὶ μᾶς παρα τζέλλει τζαὶ μᾶς τίποτε, ὄξκ ὅταν τζοιμᾶ ται σὰν τὸν . . . ὡς τὸ πρόεμαν τζαὶ πα ρουσιάζεται ὕστερα σὰν φάντης τοῦ παστου νιοῦ μὲ στὸν καφενὲν μαντισμένος ἕναν κομ μάτι καρπετιὰν τζ' ἀρκινᾷ νὰ παίζῃ χαρ τιὰ, τζ' ὕστερα νὰ μὲ ὑβρίζῃ γιατὶ ἐν τοῦ ἔμαίρεφα κριὰς γιατ' ἔν σαρακοστὴ τζαὶ χόγλασά του καραόλους;

(ἀκολουθεῖ).

29 τοῦ Γεννάρη, τρίτη τῆς τυρινῆς

Ἕνας Χωρκάτης ποῦ τὸν λαλοῦν Καραβέλλαν.

Ἐν Λάρνακι τῇ 15 Φεβρουαρίου 85.

Φίνις Ἀπόκρηαι.

Ποῦ νῦν ἡ τῶν μασκαραλικίων περιβολὴ, ποῦ οἱ χοροὶ, ποῦ τὸ κονιὰκ καὶ τὸ ρακὴ, πάντα ταῦτα οἴχεται καὶ ἰδοὺ εὑρισκόμεθα καθαροὶ ὡς αἱ περιστεραὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθαρᾶς ἑβδομάδος. Μόνη ἡ ἀτμοσφαῖρα φαίνεται ἀσύμφωνος, καὶ θέλει νὰ ἦναι πάν τοτε μολυσμένη καὶ ἐγγαστρωμένη καὶ νὰ γεννᾷ θορυβωδῶς τὰ νέα αὐγά της, τὴν χά λοζαν, καὶ νὰ κατατρομάζῃ ἡμᾶς τὰς ὀρ νιθας. Ποῦ ἀρά γε νὰ ἐνάξωμεν αὐτὴν καὶ καθυποβάλωμεν εἰς τὰ καθήκοντά της; Ποῦ νὰ ὑπάγεται; Βεβαίως εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως τοὺς ἐποίους δὲν δύναται κανεὶς νὰ μετατρέψῃ, ὅπως δὲν δυνάμεθα [ἀρά γε;] νὰ μεταποιησωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Ἀγγλο τουρκικὴν σύμβασιν, τὴν γάγγραιναν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς νήσου. Ἀλλὰ περὶ τούτου τί μᾶς μέλλει· ἂς σκεφθῇ τὸ Νομοθετικόν.

Καὶ μετὰ θάνατον ἐγγύησις.

Ναζίρης τις, ἴσως ὁ Μακαρίτης Φι λαλήθης, ἔδωκε τὴν παραίτησίν του (ὡς Ναζίρης) κατὰ τὸ 1880, ὁπότε παρετη ρήθησαν καὶ οἱ λ)σμοί του καὶ ἤκουσεν, ἂν δὲν ἔχω λάθος, καὶ τὸ «ὅλ ραὶτ». Μετ' ὀλίγον ζητήσας ἄλλο βιοποριστικὸν ἔργον, μετήρχετο τὸν καφεπώλην ἐπὶ 2 περίπου ἔτη, καὶ κατὰ τὸ 1884 ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς τὰς Οὐρκνίους μονὰς, καὶ κατὰ τὸ 1885 οἱ εἰπόντες εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λ]σμῶν του τὸ «ὅλ ραὶτ», εἶδον ὅτι ὁ Φιλαλήθης εἶναι ὀφειλέτης μιᾶς λίρας, 19 σελινίων καὶ 5 γροσίων, εἴσπραξιν τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει καὶ τὴν ὁποίαν εἶ χε δείξει ὡς καθυστέρησιν, καὶ ἐζήτησαν νὰ πληρωθῶσιν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐν λό γῳ ὀφειλέτης ἀγρὸν ἠγόρασε, διότι ὅπου εὑρίσκεται εἶνε καλὰ ἀσφαλισμένος καὶ δὲν τοὺς φοβεῖται, ἀπετάθησαν εἰς τὸν ἐγγυητήν του, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμήν. Εἶναι; δὲν εἶναι ἐγγυη τὴς, θέλει; δὲν θέλει νὰ τὰ πληρώσῃ, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ πληρώσῃ καὶ ἐν ἀπου σίᾳ αὐτοῦ καὶ τῶν κληρονόμων του, ἂς ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσιν οἱ κληρο νόμοι τῶν κληρονόμων του. Ὦ ποῦ νὰ πάρῃ ὁ Διάολος τέτοιαν ἐγγύησιν.

Μελάντερος.

Λάρνακι 7 Φεβρουαρ. 85.

Φιλὲ Σαλπιγκτά!

Κωμῳδία μονόπρακτος.

Ἡ Σωτηρία τῆς Κύπρου τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Τουρκικοῦ φόρου. Πρόσωπα Κωμῳδίας· ὁ Μακαρίτης Βήκονσφηλδ, ἡ Κύπρος, ἡ Κυ ρὰ σύμβασις, ἡ Κοκώνα κατοχὴ, ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, ὁ Κυπριακὸς λκὸς, τὸ Νομοθετικὸν, ἡ Μαστόρισσα Βήκονσφηλδ.

Βήκονσφηλδ. Τέλος πάντων εἶμαι φίλος τῆς Τουρκίας, ἀπόδειξις εἶνε ἡ Κυρὰ σύμ βασις, ἥτις διέταξε τὴν Κοκώνα κατοχὴν νὰ ὑπάγῃ εἰς Κύπρον.

Κυρὰ σύμβασις. Ἐκατάλαβε βεβαίως ὁ κόσμος ὅτι χωρὶς ἐμένα καμμιὰ δουλειὰ δὲν γίνεται, καὶ νὰ ἔχῃ καλὰ ἀποτέλεσματα, εἶμαι εὐχαριστημένη ὅτι ἐχρησίμευσα ἡ βά σις τῆς ἀγάπης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρ κίας, καὶ ἰδοὺ ἔστειλα τὴν Κοκώνα κατοχὴν εἰς Κύπρον ἂν καὶ ἀγνοῶ ὁποίας ὑποδοχῆς τυγχάνει ἄχρι σήμερον.

Κυπριακὸς λαὸς. (ὑποδεχόμενος τὴν Κο κώνα κατοχήν.)

Ζήτω ἡ Κοκώνα κατοχὴ, ζήτω ὁ Βήκον σφηλ, ζήτω τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος. . .

Κοκώνα κατοχή. Ἰδοὺ ἦλθον, θὰ ἐξα κολουθῶ νὰ ἐργάζωμαι ἐδῶ ἐωσότου ἡ Κυ ρὰ σύμβασις μὲ διατάξῃ νὰ ὑπάγω ἀλλοῦ (εἰς Αἴγυπτον βεβαίως;) σᾶς παρακαλῶ ὅ μως διὰ νὰ περνοῦμεν καλὰ, πρέπει νὰ δια τηρῆτε τὸ παιδί μου τὸν Κὺρ Τούρκικον φόρον, δηλαδὴ θ' ἁρπάσω δ' ἄλλους ποῦ τὴν τζέπην σας κάθε χρόνον 95.000 λίρας ἀγγλικὰς χρυσᾶς καὶ ὄχι εἰς μεταλλικὰ διότι τοιαύτας διαταγὰς ἔχω (ἀρά γε;) ἀπὸ τὴν Κυρὰ σύμβασιν.

Κυπριακὸς λαός. Ἂν ὑπόσχεσαι νὰ μᾶς ἔχῃς καλλίτερα ἀπὸ ὅτι εἴμεθα, θὰ σὲ περι ποιούμεθα καὶ ἡμεῖς ὄχι ὅμως καὶ τὸ παιδί σου, διότι τὸ γάλα ποῦ θὰ τοῦ ἐδίδαμεν τὸ ἔπιεν οὖλον ὁ ἀγᾶς, ἂν ὅμως θελήσῃς νὰ μᾶς κάμῃς σὰν ἄλλους Ἰνδοὺς δηλ. ἢ Ζουλοὺ, καὶ νὰ μᾶς αὐθαδιάζῃς ὁπότε σοῦ κατεβῇ, τότε γρήγορα τὰ ξυνίζομεν.

Κοκώνα κατοχή. Ἂν καὶ ὑποχρεοῦμαι νὰ σεβασθῶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά σου, σοῦ συνιστῶ ὅμως νὰ μάθῃς τὸ ὄνομά μου· Κο κώνα κατοχὴ, δηλαδὴ Στρατοκρατία, θὰ σὲ τιμωρῶ ὅπως θέλω, καὶ τοὺς παπάδες σου ξυρίζω καὶ ξυλοκοπῶ καὶ δὲν φοβοῦμαι τὴν Κυρὰ σύμβασιν.

Κυπριακὸς λκός. Ἀφοῦ ἐπείσθην περὶ τῆς συμπεριφορᾶς σου, ὁμοίας πρὸς Ζουλοὺ ἐνήργησα ὑπομνήματα ἐν ὀνόματι τῆς φιλαν θρωπίας καὶ γράφων ἐν αὐτοῖς τὰ παράπο νά μου εἰς τὴν Μαστόρισσαν τοῦ Μακαρίτου Βήκονσφηλδ ποῦ σ' ἔσπειρε, λαμβάνω τὴν ἱκανοποίησίν μου.

Μαστόρισσα Βήκονσφηλδ. Διατάσσω νὰ σωφρονισθῇ ἡ Κοκώνα κατοχὴ ἀπὸ ταῖς τρέλλαις ποῦ κάμνει, διατάσσω νὰ γεννηθῇ παρὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ Νομοθετικὸν, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ Παιδονόμος τῆς Κοκώ να κατοχῆς καὶ τοῦ Παιδιοῦ της.

Νομοθετικόν. Φυσήματι τῆς Μαστόρισ σας, ἔλαβα σάρκα καὶ ὀστᾶ, ἐνεργῶ, σκέ πτομαι καὶ ἀποφασίζω (ἵνα φρονιμεύσῃ ἡ Κυρὰ σύμβασις, ἡ Κοκώνα κατοχὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀφ' ἑτέρου,) νὰ ἐξο ρισθῇ ἀπὸ τὴν δυστυχῆ Κύπρον τὸ κακὸν καὶ καταστρεπτικὸν παιδὶ τῆς Κατοχῆς, ὁ Κὺρ Τούρκικος φόρος.

Τ. Φ. Δὲν ἐννοῶ νὰ ὑπακούσω, δὲν θέλω νὰ χωρισθῶ τῆς Μαμμᾶς μου τῆς κατοχῆς καὶ θὰ σᾶς ἐγκαλέσω εἰς τὰ κόκκαλα τοῦ Παπᾶ μου τοῦ Βήκονσφηλδ.

Βήκονσφηλδ (ἐξανιστάμενος τοῦ τάφου φωνάζει).

Κὺρ φόρε ἐπειδὴ ἀρκούντως ἐβασάνισες μὲ τὰς τρέλλας σου τὸν Κυπριακὸν λαὸν, τοῦ ὁποίου εἶμαι εὐεργέτης, ἐπειδὴ ἐζήτησες νὰ ἐξοντώσῃς τοῦτον διὰ τῶν δηλητηριω δῶν χυμῶν σου, [illegible]σσω νὰ χωρισθῇς τῆς Μαμμᾶς σου, νὰ φ[illegible] ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ συμβουλεύω τὸν Παιδονόμον τῆς Κατοχῆς,

τὸ νομοθετικὸν, νὰ σοῦ δώσῃ τὰ ὀδοιπορικά σου ἔξοδα καὶ ἡ μαστόρισσά μου ἄς σοῦ βάλῃ τὴν εὐχήν της νὰ ὑπάγῃς ἀλλοῦ νὰ ζήσῃς.

Νομοθετικόν.

Σέβομαι τὴν σκιὰν τοῦ Μακαρίτου Βήκονσφηλδ· προσκυνῶ τὰς διαταγὰς τῆς Μαστόρισσας του καὶ δανείζομαι ἀπὸ τὰ καλὰ παιδιὰ τῆς Ἀλβιῶνος τὸν Τζερεμέν σου· τὸν πληρόνω πρῶτα ὅπου πρέπει καὶ σὲ σκοτώνω καὶ πᾶς εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ τοιουτοτρόπως ἡσυχάζει ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπὸ τὰς ζημίας σου.

Νομοθετικόν. Κυρὰ σύμβασις, κοκώνα κατοχὴ, κυπριακὸς λαὸς, σκιὰ σοῦ μακαρίτου Βήκονσφηλδ, Μαστόρισσά του· ὑπογράφοντες τὴν θανατικὴν ποινὴν τοῦ κὺρ φόρου, μὲ τὴν προπληρωμὴν τοῦ τζερεμέ του ἀναφορνοῦν, Κύπρος Κύπρος ἔξελθε τοῦ μνήματος, ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ μεταμορφώθητι εἰς Παράδεισον.

Ἀστραπή.

Φίλε Συντάκτα!

Ξενίσατε παρακαλῶ ἐν τῇ "Σάλπιγγι" χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἑπόμενα:

Ἀνέγνωσα κἀγὼ ὅσα ἐν παραρτήματι τοῦ φύλλου τῆς "Ἀληθείας" ὑπ' ἀριθ. 214 καὶ ἡμερομηνίαν 2 Φεβρουαρίου ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας Ρίχτερ ἀπαντῶντος εἰς ὅσα ἐγράφησαν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Στρατηγοῦ Λουδοβίκου Πάλμα δὲ Σεσνόλα ἑνὸς τῶν διασημοτέρων τοῦ αἰῶνος, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου τῶν Τεχνῶν, ἐπὶ δωδεκαετίαν χρηματίσαντος Προξένου τῶν Ἡνωμένων Κρατῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κύπρῳ, συκοφαντηθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ρίχτερ ἐργοδηγοῦ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου.

"Εἰς τῶν κηφήνων τοῦ πτωχοῦ ταμείου τῆς Κύπρου τυγχάνει ἀπότινος ὃ ἅμα τῇ Ἀγγλικῇ κατοχῇ τύχην ἐν Κύπρῳ διώξας Γερμανὸς Ρίχτερ . . . Παρ' ἀνθρώπου βεβαίως μὴ ἀνήκοντος εἰ, ἑαυτὸν καὶ ἔχοντος, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων τὸν κάλαμόν του, πωλημένον, τοιαῦτα πρέπει νὰ προσδοκᾷ τις, ἀφοῦ μάλιστα διὰ τούτων ἐλπίζει ἢ νὰ τῷ αὐξηθῇ ὁ μισθὸς ἢ τουλάχιστον νὰ μὴ τῷ ἀφαιρεθῇ. Ἐλλείψει πλείονος χρόνου καὶ χώρου, τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκέστωσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος. (Φύλλον "Ἀληθείας" 182).

Περὶ τοῦ Ρίχτερ γράφουσιν ὅτι, ἐνῷ διατελεῖ διευθυντὴς τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου εἶνε καὶ ἐπίτροπος ἑταιρίας τινος ἐνεργούσης ἀνασκαφὰς, ὥστε δουλεύει δυσὶ κυρίοις κατὰ τὸν γράφοντα· [illegible] λαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθ. 169 φύλλο[illegible] "Ἀληθείας" μεταφράζον ἐκ τοῦ "Κυπριακοῦ Κήρυκος" κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου 84.

Τὸν ἴδιον Ρίχτερ, ὁ Θεοχάρης Κωνσταντίνου, μονόχειρ, ὅστις ἐπεστάτει εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σεσνόλα γενομένας ἐν Κύπρῳ ἀνασκαφὰς, κατήγγειλε πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως καὶ διὰ τῆς "Ἀληθείας" ὅτι εἰσὶν ὅλως ἀνύπαρκτα ὅσα λέγει, ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτοῦ σχετικῶς πρὸς τὸν κ. Σεσνόλα καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφάς. Αὐτὰ ἐδημοσίευσεν ἡ "Ἀλήθεια" ὑπ' ἀριθ. 209 φύλλον μὲ τὰς προσθήκας ὅτι ὁ Θεοχάρης ὑπῆγεν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, διαβεβαιώσας συγάμα ὅτι ταὐτὰ εἶπε καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ "Κυπριακοῦ Κήρυκος" καὶ τῷ ἐν Λεμησσῷ Ἕλληνι ὑποπροξένῳ.

Εἰς ταῦτα ἁπάντων ὁ Ρίχτερ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 212 φύλλῳ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος ἐκαυχήθη "ὅτι θ' ἀποδείξῃ τὸν Θεοχάρην ψεύστην, ὅτι θὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ἐν δικαστηρίῳ ὅτι ἡ γενομένη πρὸς αὐτὸν μαρτυρία περὶ τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐν Κουρίῳ ναοῦ εἶνε ἀκριβῶς ὀρθὴ καὶ ἀληθής", ἔπειτα δὲ παραφερόμενος προσέβαλεν ἐν οὐ δέοντι ἐν τῇ ἰδίᾳ του ἀπαντήσει τὸν κ. Σεσνόλα, οὗτινος φίλος τις ἔκαμε τὴν ὑπεράσπισιν λέγων ὅτι τὰ μεταξὺ Θεοχάρη καὶ Ρίχτερ ὅλως προσωπικὰ ζητήματα οὐδεμίαν εἶχον σχέσιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον ζῶντος Στρατηγοῦ, παρακινῶν μάλιστα τὸν Ρίχτερ νὰ κάμῃ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τὴν ἀπόδειξιν τῶν θεμάτων ἅτινα ὁ ἴδιος διετύπωσεν ὡς ἀνωτέρω, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας θὰ ἐσώζετο ἢ θὰ ἐκαθαρίζετο ἡ κηλιδωθεῖσα τοῦ Ρίχτερ ὑπόληψις, ἂν φροντίζῃ περὶ ὑπάρξεως ἢ περὶ διατηρήσεως τοιαύτης, καὶ ἂν σέβηται ἑαυτὸν, ὁ φωτογράφος οὗτος.—

Λησμονῶν ὅμως ὁ Ρίχτερ ταῦτα ἀφίνων "ἡσυχον καὶ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως τὸν Θεοχάρην" ἐπιτίθεται ἐκ νέου κατὰ τοῦ Στρατηγοῦ, βέβαιος ὢν ὅτι δι' ἀντιπροσώπου δὲν γίνεται καταδίωξις.

Λεμησσῷ 12· 2. 85.

(ἀκολουθεῖ)

Ἕτερος φίλος τοῦ στρατηγοῦ.

Δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου Ἐλπινίκης,

ὑπὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

(συνέχεια)

"Τέκνον, ἀπώλεσα εἶμ'
ἐς ἀεὶ τὴν ψυχὴν τῆς ψυχῆς μου,
"κ' ἔχασα πλέον τὸ πᾶν
τῆς καλῆς στερηθεῖσα παρθένου!
"Πῶς ἐπιζήσω τοὐντεῦθεν,
τοιούτου καλοῦ γυμνωθεῖσα; . .
"Φεύξομαι πλέον τοῦ κόσμου
τὰς ξένας καὶ πλάνητας τέρψεις,
"κ' ἐν στεναγμοῖς καὶ λυγμοῖς
τὸ λοιπὸν ἐκμετρήσω τοῦ βίου!"
—"Ἄδικον εἶνε νὰ σβύσῃ
χλωρὰν ἡλικίαν ὁ τάφος,
κ' ἄωρον κάλυκα ῥόδον
θανάτου πνοὴ νὰ μαράνῃ!
εἶπον ἐγὼ καὶ ἀπέστρεψα
πρόσωπον πλῆρες δακρύων.
....
Σπείσατε οὖν εἰς τὴν μνήμην
αὐτῆς αἱ ἁμήλικες κόραι
ἐκ τῶν παρθένων πηγῶν
βαρυστάλακτον φόρον δακρύων,
κείρατε πᾶσαι τὰς κόμας
μελάμπεπλον φέρατε κόσμον
ὀρφανισθεῖσαι τοιούτου
λαμπροῦ καὶ σεμνοῦ διακόσμου,
καὶ ἐν λυγμοῖς καὶ δακρύοις
τὴν δύστηνον μέλψατε φίλην,
ἥτις ἀπέπτη ἀγνὴ
ὡς φερώνυμος νύμφη Κυρίου
εἰς τ' οὐρανοῦ τὸν ἀγήρω
κ' ὑπέρλαμπρον θεῖον νυμφῶνα.
Δέξαι, ὦ φίλη ψυχὴ,
τὸν ἐγκάρδιον τοῦτόν μοι θρῆνον,
γαῖαν δὲ ἔχ' ἐλαφρὰν,
ὦ καλὴ καὶ χρηστὴ, Ἐλπινίκη!

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(Λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· ἀπὸ 55—135 τὸ γομάρ.
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
Χαρούπια μικρὰ βελτίωσις 93—94 εἰς τὰς ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Λύσις τοῦ 47 αἰνίγματος.

Βιλτωρ—ια

Λύσις 48

ὁ ἀριθ. 10,000 (ἰσάριθμος τῷ στρατῷ τοῦ Ξενοφῶντος) καὶ ὁ στρατηγὸς ἐν τῷ τέλει 00001

Λύσις 49

ὁ σύνδεσμος ἀ λ λ ά

Α ἴ ν ι γ μ α 50

Γεννῶμαι παρ' ἐμψύχου
δὲν ἔχω πλὴν πνοήν.
Τὴν κεφαλήν μου κόπτων
μοὶ δίδεις τὴν ζωήν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.